

PRZYGARNAĆ (10) *vb pf*

a jasne.

inf przygarnąć (2). ◇ *fut 3 sg* przygarnie (3). ◇ *3 pl* przygarną (1). ◇ *praet 3 sg m* przygarnął (1). ◇ *imp 2 sg* przygarni (1). ◇ *3 sg* niechaj przygarnie (1). ◇ *con 2 sg m* byś przygarnął (1).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

1. *Przytulić [kogo] (1)* : á piérwéy wżgárdzoną Przygární/ chćiéy poćiefzyć/ ciężko vtrapioną. *GosłCast 58.*

2. *Przyjąć z litością, udzielić schronienia [kogo] (6)* :

Zwrot: »przygarnąć w dom swoj, do domow swoich« [*szyk zmienny*] (1:1): *RejPos 193*; A wżákoż nie iednoć tho ieft miłofierny co [...] gi [*nędzarza*] w dom fwoy przygární/ [...] ále to ieft miłofierny co wżzem miłofierny *RejZwierc 140.*

»przygarnąć do siebie« (1): iáko ná cię Pan woła [...]: ábyś niedoftáttecznego [...] nie opuścił bez wfpomożenia iego/ á przygárnął go do liebie *RejPos 193v.*

Szereg: »przyjąć a przygarnąć« (1): Ale poydę á będę łobie iednął przyiacioły/ iż gdy iuż nic nie będę miał/ iż mię wždy przyymą á przygárną do domow fwoich. *RejPos 193.*

Przen (1) :

Zwrot: »ku sobie przygarnąć« (1): Niech ten co ma iefcze żyć vleży w twym grobie. Twóy święty popiół/ niechay ku łobie przygární/ To zacné plemię. *GórnTroas 38.*

a. *O Bogu, Chrystusie (2)* :

przygarnąć do czego (1): Wielkie to á nie wyłławione dobrodzieyftwo kogo Pan Bog [...] do [...] kościołá fwego przygární. *SkarŻyw 25.*

W porównaniu (1): *RejZwierc 195 cf Zwrot.*

Zwrot: »przygarnąć pod skrzydła swoje« (1): iżem ia wielekroć ciebie vpominał y przełtrzeżał/ á tyś ząwždy vporne miáłto wżgardzáło vpominánie moye. A gdym cie chciał iáko kokofz kurczątká przygárnąć pod fkrzydłá fwoie/ niechćiałość á vciekáłość przedemną. *RejZwierc 195.*

3. *Skłonić do przyłączenia się, pozyskać [kogo] (3)* :

Przen (1) :

Zwrot: »k sobie przygarnąć« (1): Nie przyftaway k iego rádzye/ Nie zá zbożec [*Sors*] w miełzek kładzye/ [...] Bárzo rad k łobie przygární *BielKom F2v.*

a. *O kościołach i sektach chrześcijańskich (2)* : Bernat Rotman [...] kazał według náuki Luterowey/ dla częgo wiele ludu półpolitego przygárnął *BielKron 213v.*

Zwrot: »do kupy [czego] przygarnąć« (1): iłz nań [*na ósmy synod*] [...] dawno od iedności Kościołá Bożęgo odłáczöne Chrześćijańskie narody [*Bóg*] przyprowadził: y one [...] do kupy S(więtej) owczárniey fwoiey/ przygárnąć raczył. *SkarJedn 301.*

Synonimy: 2. *przyjąć*; 3. *pozyskać, przekonać, przyciągnąć, zjednać.*

Formacje współrdzenne cf GARNAĆ.